Κεφάλαιο 1: Η αγορά

- Τιμή επιφύλαξης: το μέγιστο που είναι διαθέσιμος ένας ενοικιαστής να πληρώσει για ένα διαμέρισμα (δλδ η υψηλότερη τιμή στην οποία ο ενοικιαστής είναι αδιάφορος μεταξύ του να νοικιάσει το διαμέρισ και του να μην το νοικιάσει).
- Καμπύλη ζήτησης D(p): πόσοι άνθρωποι είναι διατεθειμένοι να νοικιάσουν σε μία δεδομένη τιμή (ποσότητα συνάρτηση τιμής), είναι φθίνουσα, αφού όσο μειώνεται η τιμή των διαμερισμάτων, τόσο περισσότεροι άνθρωποι θέλουν να νοικιάσουν.
- Καμπύλη προσφοράς: πόσα διαμερίσματα είναι διαθέσιμα σε μία ορισμένη τιμή, είναι κάθετη, αφού ανεξαρτήτως τιμής, ο ίδιος αριθμός διαμερισμάτων μπορεί να ενοικιαστεί.
- Τιμή ισορροπίας p*: η τιμή στην οποία ο αριθμός των διαμερισμάτων που ζητούνται ισούται με τον αριθμό που νοικιάζονται (εκεί που οι καμπύλες ζήτησης και προσφοράς τέμνονται)

Κεφάλαιο 2: Εισοδηματικός περιορισμός

- Περιορισμός εισοδήματος: p1*x1+p2*x2 <= m, όπου p οι τιμές των αγαθών x και m το εισόδημα. Είνο οι προσιτοί οικονομικοί συνδυασμοί.
- Γραμμή εισοδηματικού περιορισμού ΓΕΠ: $p_1*x_1+p_2*x_2=m$. Ισχύει $\Delta x_2/\Delta x_1=-p_1/p_2$.
- Αγαθό αναφοράς: αγαθό με τιμή 1.
- Φόρος επί της ποσότητας: p1' = p1 + t (πιο απότομη ΓΕΠ)
- Φόρος επί της αξίας: p1' = p1*(1+τ)
- Επιδότηση επί της ποσότητας: p1' = p1 s (πιο επίπεδη ΓΕΠ)
- Επιδότηση επί της αξίας: $p_1' = p_1*(1-\sigma)$
- Εφάπαξ σταθερού ποσού φόρος: m' = m q
- Εφάπαξ σταθερού ποσού επιδότηση: m' = m + q
- Τέλειος πληθωρισμός: p, m πολλ/νται επί μία σταθερά (δεν αλλάζει τίποτα).

Κεφάλαιο 3: Προτιμήσεις

- **Αυστηρή προτίμηση**: $(x_1,x_2) > (y_1,y_2)$, αδιαφορία προτίμηση: $(x_1,x_2) \sim (y_1,y_2)$, ασθενή προτίμηση: $(x_1,x_2) > (y_1,y_2)$.
- Πληρότητα: για κάθε δύο ζεύγη ισχύει είτε $(x_1,x_2) > (y_1,y_2)$ ή $(x_1,x_2) < (y_1,y_2)$ (ή και τα δύο).
- Ανακλαστικότητα: για κάθε ζεύγος ισχύει: (x1,x2) >~ (x1,x2)
- Mεταβατικότητα: αν (x1,x2) > (y1,y2) και (y1,y2) > (z1,z2) τότε (x1,x2) > (z1,z2).
- Καμπύλη αδιαφορίας ΚΑ: των (x1,x2) είναι το σύνολο των σημείων για τα οποία ο καταναλωτής είνα αδιάφορος μεταξύ τους. Το σύνολο ασθενούς προτίμησης είναι το σύνολο που βρίσκεται δεξιά της καμπύλης. Οι ΚΑ δεν μπορούν να τέμνονται (αλλά η ίδια μπορεί να τέμνει τον εαυτό της).
- Τέλειο υποκατάστατο: μπορώ να αντικαταστήσω το ένα αγαθό με το άλλο (p*x1+p*x2=m) -μολύβια διαφορετικού χρώματος- ΟΛΥ = -1.
- Τέλεια συμπληρώματα: καταναλώνονται σε σταθερές αναλογίες, σχήμα L -ζευγάρια παπούτσια- ΟΛ = ο ή άπειρο.
- Ανεπιθύμητο αγαθό: δεν μου αρέσει (p1*x1-p2*x2=m).
- Ουδέτερο αγαθό: δεν ενδιαφέρομαι (x1 = m) ΟΛΥ = άπειρο.

- Κορεσμός: κατάσταση όπου ένας συνδυασμός (x1',x2') -σημείο κορεσμού ή ευδαιμονίας- είναι ο βέλτιστος, και όσο πιο κοντά είναι ο καταναλωτής τόσο το καλύτερο. Οι ΚΑ έχουν κυκλική μορφή, γύρω από το σημείο κορεσμού.
- Οι ΚΑ χαρακτηρίζονται από μονοτονικότητα: αν πάμε πάνω δεξιά είμαστε καλύτερα, εάν πάμε κάτω αριστερά είμαστε χειρότερα (κινούμαστε με αρνητική κλίση για να είμαστε αδιάφοροι) και κυρτότητα αν τα μίγματα προτιμούνται από τις ακραίες επιλογές. Μαθηματικά, αν (x1,x2)~(y1,y2) και o<=t<=1, τό (t*x1+(1-t)*y1, t*x2+(1-t)*y2) >~ (x1,x2) δηλαδή εάν ενώσω τα σημεία (x1,x2) και (y1,y2), προτιμώ οποιοδήποτε σημείο ανάμεσα τους. Αυστηρώς κυρτά είναι τα σύνολα που για όρια δεν έχουν ευθείες απόλυτη τιμή του ΟΛΥ μειώνεται όσο αυξάνεται το x1 (φθίνοντας ΟΛΥ).
- Οριακός Λόγος Υποκατάστασης ΟΛΥ: κλίση της ΚΑ σε ένα συγκεκριμένο σημείο, εκφράζει τον ρυθ που πρέπει να παραιτηθούμε ένα αγαθό και να αυξήσουμε το άλλο ώστε να παραμείνουμε αδιάφοροι.

Κεφάλαιο 4: Χρησιμότητα

- Συνάρτηση χρησιμότητας $\mathbf{u}(\mathbf{a},\mathbf{b})$ ΣΧ: ανάθεση αριθμητικής τιμής σε κάθε συνδυασμό: $(x_1,x_2) > (y_1,y_2)$ $\rightarrow \mathbf{u}(x_1,x_2) > \mathbf{u}(y_1,y_2)$.
- Μονοτονικός μετασχηματισμός ΜΜ: τρόπος μετατροπής ενός συνόλου αριθμών σε άλλους αριθμοπου διατηρεί τη διάταξη των αρχικών αριθμών: u1 > u2 → f(u1) > f(u2) -πολ/σμός με θετικό αριθμό, πρόσθεση, ύψωση σε μονή δύναμη. Οι ΜΜ έχουν θετική κλίση Δf/Δu = (f(u2)-f(u1))/(u2-u1) και διατηρούν τις προτιμήσεις.
- Οι ΚΑ είναι οι ισοϋψείς της καμπύλης χρησιμότητας.
- ΣΜ τέλειου υποκατάστατου: $u(x_1,x_2) = a^*x_1 + b^*x_2$.
- ΣΜ τέλειου συμπληρώματος: $u(x_1,x_2) = min(a*x_1,b*x_2)$.
- Οιωνεί γραμμικές προτιμήσεις: ΚΑ είναι κάθετες μεταθέσεις η μία της άλλης, $u(x_1,x_2) = k = v(x_1) + v(x_2)$
- $\Sigma X \ Cobb \ Douglas$: $u(x_1,x_2) = x_1^c * x_2^d \ (av \ c+d=1 \ tóte \ écoume \ austhróws \ kurtés \ protimáseis).$
- Οριακή χρησιμότητα: μερική παράγωγος της $u(x_1,x_2)$ ως προς x_1 , MU_1 (ή x_2 , MU_2). ΟΛΥ = $\Delta x_2/\Delta x_1$ - MU_1/MU_2 .

Κεφάλαιο 5: Επιλογή

- **Βέλτιστη επιλογή**: το σημείο στο οποίο η καμπύλη αδιαφορίας εφάπτεται στη γραμμή περιορισμού εισοδήματος.
- Βέλτιστο σύνορο: βέλτιστη λύση είναι στο σύνορο της γραμμής περιορισμού εισοδήματος.
- Αναγκαία συνθήκη (είναι ικανή για αυστηρώς κυρτές) είναι η ΚΑ να εφάπτεται της ΓΕΠ, δλδ ΟΛΥ = p_1/p_2 .
- Συνάρτηση ζήτησης ΣΖ: συσχετίζει τη βέλτιστη επιλογή με τις τιμές και το εισόδημα x1(p1,p2,m) και x2(p1,p2,m).
- ΣΖ για τέλεια υποκατάστατα: $x_1 = \{ m/p_1 (p_1 < p_2) παίρνω μόνο το <math>x_1$, ο $(p_1 > p_2) παίρνω μόνο το <math>x_2$, απο έως $m/p_1 (p_1 = p_2) παίρνω συνδυασμό.$
- ΣZ για τέλεια συμπληρώματα: $x_1 = x_2 = x = m/(p_1+p_2)$.
- $\Sigma Z \gamma \alpha \sigma \delta \epsilon \tau \epsilon \rho \alpha / \alpha \nu \epsilon \pi i \theta \dot{\nu} \mu \eta \tau \alpha$: $x_1 = m/p_1$, $x_2 = o$.
- $\Sigma Z \gamma \iota \alpha Cobb Doublas: x_1 = c*m/(c+d)*p_1.$

• Στον φόρο επί της ποσότητας (pi' = pi + t) το κράτος εισπράττει txi*, ενώ στον φόρο επί του εισοδήματος (m' = m-txi*) το κράτος πάλι εισπράττει txi*, αλλά είναι προτιμότερο για τον καταναλωτ (ΟΛΥ στην ποσότητα = -(pi+t)/p2, ενώ ΟΛΥ στο εισόδημα = -pi/p2).

Κεφάλαιο 6: Ζήτηση

- Κανονικά αγαθά: Δ x1/ Δ m > ο -η κατανάλωση αυξάνεται όσο αυξάνεται το εισόδημα. Δ ιαφορετικά λέγονται κατώτερα -η κατανάλωση $\underline{\delta}$ εν αυξάνεται όσο αυξάνεται το εισόδημα.
- Καμπύλη εισοδήματος-κατανάλωσης: γεωμετρικός τόπος της κατανάλωσης κάθε αγαθού όταν αλλάζουμε το εισόδημα ενός καταναλωτή. Αν είναι και τα δύο αγαθά κανονικά, τότε έχει θετική κλίση
- Καμπύλη Engel ΚΕ: περιγράφει τη ζήτηση ενός αγαθού, $x_1(p_1,p_2,m)$, καθώς αλλάζει το εισόδημα.
- ΚΕ τέλειων υποκατάστατων: m = p1*x1.
- ΚΕ τέλειων συμπληρωμάτων: m = (p1+p2)*x1.
- **KE Cobb-Douglas**: $m = p_1 * x_1/a \ \eta \ m = p_2 * x_2/(1-a)$.
- Αγαθά πολυτελείας: η ποσοστιαία ζήτηση αυξάνεται ταχύτερα από την ποσοστιαία ζήτηση. Αντίστροφα, απαραίτητα αγαθά.
- Ομοθετικές προτιμήσεις: (t*x1,t*x2) > (t*y1,t*y2). Τέλεια υποκατάστατα, τέλεια συμπληρώματα, Col Douglas, Engel, είναι όλες ομοθετικές. Οι οιωνεί δεν είναι ομοθετικές.
- Αν οι προτιμήσεις είναι ομοθετικές, η ΓΠΕ είναι γραμμική.
- Κοινά αγαθά: για p2, m σταθερά, αν μειωθεί το p1, η ζήτηση του x1 αυξάνεται. Διαφορετικά, λέγονται αγαθά Giffen.
- Καμπύλη τιμής κατανάλωσης: γεωμετρικός τόπος των βέλτιστων επιλογών.
- Τιμή επιφύλαξης ri: ri = v(i+1) v(i), $r_1 = v(1)$.
- Υποκατάστατο x_1 : $\Delta x_1/\Delta p_2 > o$. Συμπλήρωμα x_1 : $\Delta x_1/\Delta p_2 < o$.
- Αν η ΚΖ είναι φθίνουσα (πάντα εκτός από Giffen) τότε ορίζεται η αντίστροφη ΚΖ p1(x1,p2,m).
- **AKZ Cobb Douglas:** $p_1 = a^*m/x_1$.
- ΑΚΖ τέλειων συμπληρωμάτων: p1 = m/x1 p2

Κεφάλαιο 9: Αγορά και Πώληση

- Αν ο καταναλωτής εισέρχεται στην αγορά με αρχικό απόθεμα (ω1, ω2) τότε ορίζουμε την ακαθάρισ ζήτηση (ποσότητα κατανάλωσης αγαθού (x1,x2)) και την καθαρή ζήτηση (διαφορά ακαθάριστης καποθέματος (x1-ω1,x2-ω2)).
- ΓΠΕ με $\alpha \pi \acute{o} \theta$ εμα: $p_1^*(x_1-\omega_1)+p_2^*(x_2-\omega_2)=o$. Αν $x_1-\omega_1>o$, $\alpha γοραστής$ του x_1 , $\alpha λλιώς πωλητής$.
- $\mathbf{K}\alpha\theta\alpha\rho\dot{\eta}$ $\mathbf{\zeta}\dot{\eta}$ $\mathbf{\tau}\eta\sigma\eta$ $\mathbf{\eta}$ $\mathbf{\eta}$
- $\mathbf{K}\alpha\theta\alpha\rho\dot{\mathbf{\eta}}$ προσφορά για το αγαθό 1: $\mathbf{s}_1(\mathbf{p}_1,\mathbf{p}_2) = \omega_1 \mathbf{x}_1(\mathbf{p}_1,\mathbf{p}_2)$, αν είναι θετική (ο διαφορετικά).
- Αν ακαθάριστη ζήτηση είναι φθίνουσα τότε και καθαρή φθίνουσα και άρα προσφορά αύξουσα (γενικό
 s).
- **Εξίσωση Slutsky**: Δx1/Δp1 = Δx1^s/Δp1 x1*Δx1^m/Δm. Δx1 = συνολική αλλαγή στη ζήτηση, Δx1^s = αλλαγή στη ζήτηση λόγω της επίδρασης υποκατάστασης, Δx1^m = αλλαγή στη ζήτηση λόγω της κανονικής επίδρασης εισοδήματος. Αν το αγαθό είναι κανονικό, τότε Δx1^m/Δm > ο.
- Με απόθεμα είναι: $\Delta m/\Delta p_1 = \omega_1$ και άρα τελικά $\Delta x_1/\Delta p_1 = \Delta x_1^s/\Delta p_1 + (\omega_1-x_1)^*\Delta x_1^m/\Delta m$.
- Εισοδηματικός περιορισμός: pC = M + wL. p = τιμή κατανάλωσης, C = κατανάλωση, M = εισόδημα, w
 αμοιβή εργασίας, L = ποσότητα εργασίας. Εάν συμπεριλάβουμε και L' = μέγιστη ποσότητα εργασίας: p

+ $\mathbf{w}(\mathbf{L'-L}) = \mathbf{M} + \mathbf{w}\mathbf{L'}$. Εάν συμπεριλάβουμε και $\mathbf{C'} = \mathbf{M}/\mathbf{p} = \pi$ οσότητα κατανάλωσης χωρίς εργασία: $\mathbf{p}\mathbf{C}$ $\mathbf{w}(\mathbf{L'-L}) = \mathbf{p}\mathbf{C'} + \mathbf{w}\mathbf{L'}$. Εάν $\mathbf{R} = \mathbf{L'-L} = \psi$ υχαγωγία και $\mathbf{R'} = \mathbf{L'} = \alpha\pi$ όθεμα ψυχαγωγίας: $\mathbf{p}\mathbf{C} + \mathbf{w}\mathbf{R} = \mathbf{p}\mathbf{C'} + \mathbf{w}\mathbf{R'}$ Το $\mathbf{p}\mathbf{C'} + \mathbf{w}\mathbf{R'}$ λέγεται $\mathbf{\pi}$ λήρες/έμμεσο εισόδημα.